

L'Orquestra Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya, dins de la programació de Concerts Clàssics Enderrock, l'any passat. ARXIU

La RSC real entra en la maduresa

El teixit empresarial respon de manera massiva a les necessitats socials de la crisi sanitària. Ara li toca anar més enllà

M. SARDÀ
GIRONA

“A nosaltres, i em refereixo a gran part de l’empresariat català, ens agrada fer però no dir, i només comunicar-ho quan creiem que l’acció concreta pot fer que d’altres es decantin pel mateix camí”, afirma Josep Lagares, president i CEO de Metalquímia, i reconegut mecenes gironí.

Una setmana abans que tanquessin les escoles, Metalquímia va enviar els treballadors cap a casa perquè, com diu Lagares, “la principal acció de responsabilitat social corporativa que poden fer les empreses és preservar la salut

dels empleats i els llocs de treball, que són els que fan girar l’economia”. Un dels primers dies d’emergència sanitària, ell mateix va respondre a la crida del doctor Ramon Brugada, cap de cardiologia de l’Hospital Josep Trueta de Girona, i es va presentar a la porta del centre amb tot el que va trobar al seu laboratori i “que podia ser útil per als sanitaris”. En assabentar-se de la falta de respiradors, també va fer una donació de 100.000 euros.

GENEROSITAT A DOJO. Lagares, també president del Comitè organitzador del Fòrum Impulsa de 2010 a 2013, creador i

president de la Fundació per a la Creativació –que promou la capacitat d’innovar entre els més petits i en el món de les arts– i impulsor, juntament amb el seu pare, de l’Orquestra Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya, no vol revelar cap altra acció duta a terme en la lluita contra la covid-19.

La generositat de Metalquímia no ha estat única a casa nostra. Des del teixit empresarial es va fer donació de tauletes perquè els pacients tinguessin contacte amb els familiars, com Girofibra, d’Argelaguer; “Noel Alimentària va crear un respirador professional, que tenen a punt per si hi ha un rebrot i nosaltres ens hem compromès a fabricar-lo”, explica Lagares; una firma de Vic va sol·licitar ajut per produir peces per a respiradors i caps de metacrilat per a la protecció dels sanitaris, “i la va obtenir des de diverses empreses”, rebla.

També la firma social Auara va donar ampolles d’aigua a diversos hospitals; el Grup Ros va entregar material sanitari als dos CAP de Blanes i a l’hospital Josep Trueta; i més de 1.100 empreses catalanes van oferir la seva tecnologia, material i capacitat de producció per fer front a la covid-19, una crida que la direcció de Barcelona Tech City també va fer als seus associats. Impossible detallar totes les accions. En aquest sentit, el

“

Ara ja ens trobem en la quarta fase, la de la transparència i la sostenibilitat

MARIA ROSA TERRADELLAS
CÀTEDRA RSU DE LA UDG

El dia després s’ha de centrar en els més desfavorits i en el món cultural

JOSEP LAGARES
EMPRESARI I MECENES GIRONÍ

govern, a través d’Acció, va posar en marxa el web accio.gencat.cat/marketplace-covid19 per coordinar propostes i demandes.

La pandèmia va fer brollar la solidaritat empresarial entre grans corporacions i pimes, associacions, fundacions i entitats, que van voler mostrar la seva responsabilitat social envers el patiment que es va viure a través de la donació de dispositius electrònics, material sanitari, aliments o serveis. I ara, que ja estem en fase de desescalada, el col·lectiu dels professionals sanitaris veu com els posen a

l’abast estades gratuïtes o a baix preu en hotels i càmpings, bombons per agrair les jornades inacabables i bitllets d’avió per poder fer uns dies de descans. D’exemples d’aquests, també n’hi ha a cabassos, però com assenyala Lagares, “el dia després s’ha de centrar en els col·lectius més desfavorits i en la gent del món cultural” perquè: “La covid-19 no ens ha de prendre la nostra ànima, que es reflecteix en la cultura del país.”

QÜESTIÓ ÍNTIMA. Per a ell, la responsabilitat social corporativa (RSC) “és una qüestió íntima que hauria de formar part de l’essència de cada persona i de cada empresa”. Aquest dies hem vist també *covid washing*, com l’anomena Lagares, un rentat d’imatge aprofitant les circumstàncies. “Les empreses han de guanyar diners, però una part important d’aquests han de servir per fer créixer saludablement la societat. I això és el que ens hauria de portar la postcovid-19.”

Segons Maria Rosa Terradellas, directora de la Càtedra de Responsabilitat Social Universitària (RSU), de la Universitat de Girona, creada el 2013: “L’RSC és un tema de tots i n’hauríem de parlar com una qüestió territorial.” Treballen per vincular la universitat al territori, estableixen la sostenibilitat com una qüestió transversal a totes les càtedres i s’enriqueixen dels processos de cocreació que impliquen altres agents. “La responsabilitat social ha d’anar més enllà de la llei, ha de formar part de l’estructura pròpia de l’empresa”, indica Terradellas, que afirma: “Ara ja ens trobem en la quarta fase de la RSC, la de la transparència i la sostenibilitat.”

La càtedra té un projecte sobre la taula, juntament amb la Fundació Catalunya Cultura. Es tracta d’un segell per a empreses compromeses. “L’atorgarà la Fundació, i els protocols d’anàlisi els hem fet des de la càtedra. Es donaran enguany i tindran una validesa de tres anys, durant els quals farem un seguiment. Ara no podem anar enrere. Hem d’avançar i ho hem de fer junts.” Del rentat de cara i el màrqueting a la RSC madura, que sembla que ara ja comença a forma part del cor de moltes empreses.